

Dom Dawida / Dom Saula

Autor: James Jacob Prasz

Wstęp

„Słuchajcie słowa Pana wy, którzy z drzeniem odnosicie się do jego Słowa: Powiedzieli wasi bracia, którzy was nienawidzą, którzy wypędzają was z powodu mojego imienia, mówiąc: Niech Pan objawi swoją chwałę, abyśmy mogli oglądać waszą radość. Lecz oni będą zawstydzeni” – Księga Izajasza 66:5

Kiedy bracia was nienawidzą i wypędzają was z powodu imienia Pana, wówczas wasze życie staje się trudne.

Najgorsza z wojen

Księga Sędziów jest księgą opisującą wojny. Żydzi walczą z Amalekitami, Kananejczykami, Filistynami. Księga ta podaje dokładne statystyki tego, ilu zostało zabitych, ilu zostało wziętych do niewoli. Najgorsza z tych wojen była ostatnią wojną opisaną w Księdze Sędziów. Ta najgorsza i najbardziej krwawa z wojen z największą liczbą ofiar nie była przeciwko Amalekitom, Kananejczykom czy Filistynom, lecz angażowała Żydów walczących z Żydami.

Co powodowało największą konsternację u Pawła? Czy to, że był zaciągnięty przed władzę Rzymu, biczowany w synagodze, atakowany przez motłoch w Efezie? Przeczytajcie jego listy, a zobaczycie, że te rzeczy nie przynosiły mu największego smutku. Prześladowanie nie było tym, co go przygnębiało. **Byli to raczej fałszywi bracia, fałszywi nauczyciele oraz fałszywi prorocy, próbujący zwodzić kościoły, które Paweł zakładał.**

Ja nie lękam się przeciwstawiać się: masonerii, rzymskiemu katolicyzmowi, rabinom ortodoksyjnym, islamowi, New Age czy homoseksualistom. Rodzaj wojny, której pragnąłbym uniknąć to ta, w której zmuszony jestem walczyć przeciwko własnym braciom. W tej ostatniej wojnie opisanej w Księdze Sędziów, nie mieli oni wyboru. Ciało niewiasty zostało pocięte na kawałki, rozczłonkowane i podzielone. Ciało Chrystusa w świecie zachodnim zostaje dzisiaj „rąbane na kawałki” oraz dzielone. Nie mamy wyboru jak tylko podnieść miecz, bo owo ciało niemalże „rąbane” jest aż na śmierć.

Fałszywi nauczyciele, fałszywi prorocy

E. W. Kenyon był ojcem doktryny, która to dzisiaj jest nauczana, że „Jezus umarł duchowo”. Powiedział on, że Pan Jezus nie odniósł zwycięstwa na krzyżu. Zaś Pan Jezus powiedział:

„Wykonało się!” – Ewangelia św. Jana 19:30

Ale zgodnie z tym, co mówi Kenyon, to nie było zwycięstwem. Pan Jezus umarł i powstał z martwych, lecz Kenyon uczy, że Pan Jezus wstępując do piekieł stał się tej samej natury co szatan. „Jezus narodził się na nowo w piekle” – to jest „ewangelia” głoszona przez takich ludzi jak: Frederick K. Price, Kenneth Copeland, Kenneth Hagin czy Benny Hinn. Wierzą oni, że Pan Jezus umarł na krzyżu, ale zwycięstwo nad grzechem i śmiercią nie było osiągnięte na krzyżu.

Ciało jest niemalże „rąbane” aż na śmierć. „Nie musisz cierpieć, Bóg chce, żebyś był bogaty”. Ze względu na sam fakt, że żyjesz w zachodniej demokracji – to już czyni cię zamożnym. Jesteś w daleko lepszej sytuacji, niż co najmniej dwie trzecie ludzi na świecie. Ciało jest niemalże „rąbane” aż na śmierć przez ewangelię mamony, która nazywa się „Ewangelią Dobrobytu”.

„A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokuszenie i w sidła, i w liczne bezsensowne i szkodliwe pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubę i zatracenie. Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy; niektórzy, ulegając jej, zbczyli z drogi wiary i uwikłali się sami w przeróżne cierpienia” – 1 List św. Pawła do Tymoteusza 6:9-10

List do Hebrajczyków rozdział 11 – tak zwany „rozdział wiary” – mówi więcej o wierze, niż cała pozostała część Nowego Testamentu razem wzięta. Rozdział ten nie wspomina ani razu o pieniądzach, lecz nawiązuje tylko do zamożności tych, którzy mogli ją osiągnąć, lecz zrezygnowali z niej ze względu na Królestwo (List do Hebrajczyków 11:26).

Ciało jest niemalże „rąbane” aż na śmierć. To jest bardzo trudne, kiedy musisz podnieść swój miecz przeciw własnemu bratu.

Długa wojna

„Wojna między domem Saula i między domem Dawida przeciągała się, lecz Dawid wzrastał w siły, natomiast dom Saula słabnął” – 2 Księga Samuela 3:1

Dawid i Saul mieli tych samych wrogów – Kananejczyków i Filistynów – którzy napadali na kraj. Wróg zwyciężał, ponieważ przywódcy Izraela stali się bardzo skorumpowani. Dawid w tej sytuacji nie mógł nic uczynić, aż do momentu zmiany przywództwa. Dawid nie mógł zmienić przywództwa, ponieważ Saul był namaszczonej przez Boga. Utknął on w sytuacji, gdzie przeważało zepsucie, a lud Boży odnosił porażki; dokładnie tak samo, jak dzieje się to dzisiaj. Lud Boży odnosi porażki, a wojna pomiędzy wzrastającym domem Dawida i upadającym domem Saula się przeciąga.

Wierząc kłamstwu

Jeżeli tylko chcesz, pozwolisz łachotać swoje uszy „blab-it-and-grab-it” (możesz mieć co chcesz, zaspokajając tym samym zachodni konsumpcjonizm), bo przecież tym właśnie jest „Ewangelia Sukcesu”, „Ewangelia Dobrobytu” (Prosperity Gospel) oraz ludzie, którzy chcą zredefiniować Biblię w świetle owego zachodniego konsumpcjonizmu. Ludzie, którzy przyjmują te błędy, czynią to, ponieważ chcą wierzyć kłamstwu.

„... dlatego, że nie wpuścili miłości prawdy dla ich zbawienia. Dlatego też posyła im Bóg spełnienie szaleństwa, aż do uwierzenia w kłamstwo” – 2 List św. Pawła do Tesaloniczan 2:10-11 (tłumaczenie z Nowej Biblii Gdańskiej)

„... ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, aby dostąpić zbawienia. I dlatego Bóg wystawia ich na działanie oszustwa, po to, by uwierzyli kłamstwu” – (tłumaczenie z Przekładu Dosłownego Nowego Testamentu EIB)

Lecz jest jeszcze coś trudniejszego i bardziej bolesnego niż to.

Tragedia Jonatana

Wszyscy znamy historię króla Dawida oraz tego, jak Saul nienawidził go oraz wielokrotnie próbował go zabić. Jediną kością niezgody był Jonatan. Jonatan kochał Dawida. Jonatan wiedział, że Saul stał się skorumpowany i że utracił Boże powołanie oraz Boże błogosławieństwo. Jonatan wiedział, że jego ojciec nie był dobrym. Wiedział on, że dom Saula był pod Bożym przekleństwem. Wiedział on też, że Dawid miał rację. Wiedział on, że Dawid był niewinną ofiarą, i że był prześladowany bez powodu. Jonatan wiedział, że Dawid był wybrańcem Bożym. On wiedział to wszystko, lecz zbyt mocno był złączony z domem Saula, żeby zdobyć się na rozłam.

Pan Jezus powiedział:

„Kto miłuje ojca albo matkę bardziej niż mnie, nie jest mnie godzien” – Ewangelia św. Mateusza 10:37

Jest to aluzja do sytuacji, w której był Jonatan.

Czy jesteś częścią domu Dawida, czy domu Saula? **Żeby być częścią domu Saula, nie wymaga to żebyś sam wierzył fałszywym doktrynom. Wystarczy, że jesteś oddany ustalonym strukturom, kościołom i denominacjom, które weszły w tę błędną naukę.** Czy twoja denominacja ważniejsza jest dla ciebie niż to co mówi Pan Bóg?

Rozpoczynając w Duchu

„Potem wziął Samuel dzbanek z olejkim i wylał na jego głowę, pocałował go i rzekł: Namaścił cię Pan na księcia nad swoim dziedzictwem” – 1 Księga Samuela 10:1

Pamiętajmy, że rozmaite płyny w Piśmie Świętym przedstawiają Ducha Świętego w różnych aspektach. W tym przypadku jest to olejek, który mówi o namaszczeniu. Duch Święty rzeczywiście został wylany na dom Saula. To jest autentyczne, ale jeżeli cokolwiek kończy się w ciele, wówczas nie ma to znaczenia, że kiedyś rozpoczęło się w Duchu, lub że może nawet od samego początku było błędne.

Nie wątpię nawet przez sekundę, że trzydzieści lat temu nastąpiło autentyczne wylanie Ducha Bożego. Wiem, że było to autentyczne, ale jestem tak samo przekonany, że wszystko to przeszło w cielesne już dawno temu. Każdy ruch charyzmatyczny w historii Kościoła zakończył się w ten sam sposób. Montaniści, teologia eksperymentalna, anabaptyści z Münster i wczesni zielonoświątkowcy, zwariowane doktryny, kwakrzy, wewnętrzne światło – zawsze jest tylko Duch i Prawda. Lecz oni mówią: „Daj nam Ducha, my nie chcemy Prawdy”. Słowo Boże wyraźnie mówi nam czym jest ciało, a czym jest Duch.

Kończąc w ciele

„Ponieważ nie usłuchałeś głosu Pańskiego i nie wywarłeś zapalczego gniewu Pana na Amaleku, dlatego uczynił ci to Pan w dniu dzisiejszym. Nadto wyda Pan Izraela wraz z tobą w ręce Filistyńczyków i jutro będziesz ty i twoi synowie ze mną. Również i obóz izraelski wyda Pan w ręce Filistyńczyków” – 1 Księga Samuela 28:18-19

Saul utracił swoje namaszczenie. Rozpoczął on z powołaniem, z namaszczeniem, lecz Pan Bóg odrzucił go.

Idź, zaatakuj Amaleka

„I rzekł Samuel do Saula: Mnie posłał Pan, abym cię namaścił na króla nad jego ludem, nad Izraelem, więc teraz słuchaj słów Pańskich. Tak mówi Pan Zastępów: Chcę pomścić to, co uczynił Amalek Izraelowi, stając mu na drodze, gdy wychodził z Egiptu. Idź więc teraz i pobij Amaleka, i wytęp jako obłożonego klątwą jego i wszystko, co do niego należy; nie lituj się nad nim, ale wytrać mężczyznę i kobietę, dziecię i niemowlę, wołu i owcę, wielbłąda i osła” – 1 Księga Samuela 15:1-3

Lecz Saul nie uczynił tego.

„Lecz Saul i jego lud oszczędzili Agaga i to, co było najlepsze wśród owiec i bydła, najtłustsze okazy i jagnięta, i wszystkiego, co było wartościowe nie chcieli przeznaczyć na zniszczenie, zniszczyli natomiast dobytek lichy i marny. I doszło do Samuela słowo Pana tej treści: Żałuję, że Saula posadziłem na królestwie, gdyż odwrócił się ode mnie i słowa mojego nie wykonał. Samuela ogarnął gniew i wołał do Pana przez całą noc” – 1 Księga Samuela 15:9-11

Odwieczny wróg

Amalek, który nazywany był również Agag, był starodawnym wrogiem. Wrogość jego sięga jeszcze czasów Mojżesza. Wypływa ona na powierzchnię w osobie Hamana, potomka Agaga opisanego w Księdze Estery. Wrogość ta przetrwała przez stulecia, aż do niewoli babilońskiej. Stary wróg pozostaje wrogiem. On się nie zmienia. Saulowi powiedziano dokładnie to samo, co powiedziano Mojżeszowi i Jozuemu: „To są twoi odwieczni wrogowie, pozbądź się ich”.

Kim są nasi odwieczni wrogowie? W Nowym Testamencie czytamy, że nie walczymy przeciwko ciału i krwi (List św. Pawła do Efezjan 6:12). Jako chrześcijanie, mamy miłować naszych wrogów. Jest ogromna różnica pomiędzy

miłowaniem ludzi będących w fałszywej religii, a miłowaniem tej fałszywej religii. My powinniśmy nienawidzić bałwochwalstwa, grzechu i zabobonów. Ja nienawidzę rzymskiego katolicyzmu, ponieważ prowadzi on miliony ludzi do samego piekła.

Saul próbował zachować te części, które uznał, że są do zaakceptowania. Saul próbował zawrzeć pokój z odwiecznym, starodawnym wrogiem. Kiedy będziesz chciał zawrzeć pokój ze swoim odwiecznym wrogiem, wówczas ów odwieczny wróg powróci i zniszczy cię, tak samo jak chciał to uczynić w Księdze Estery.

Możemy spojrzeć na historię i zobaczyć, że więcej biblijnie wierzących chrześcijan zostało wymordowanych przez papieski Rzym, aniżeli przez Rzym pogański.

John Bunyan nazywa go „Dwugłowym Olbrzymem” – jedna z głów to poganin, a druga to papież!

Może powiesz sobie tak: „Te rzeczy działy się pięćset lat temu, albo tysiąc sześćset lat temu, lecz teraz w XX wieku, takie rzeczy by się przecież nie wydarzyły!”

Hitler, Himmler i Goebbels byli również katolikami, a większość z doradców Hitlera wykształconych było w szkołach Jezuitów.

Franz von Papen, wice kanclerz Hitlera oraz osobisty dygnitarz wysłany do papieża Piusa XII powiedział: „Trzecia Rzesza była pierwszą potęgą na świecie, która nie tylko uznawała, lecz również wprowadzała w praktyce wysokie standardy papieżstwa rzymskokatolickiego”.

Joachim von Ribbentrop, doradca Hitlera do spraw zagranicznych oraz emisariusz do papieża powiedział: „Adolf Hitler jest wystannikiem Boga”.

Niektórzy wierzą, że oni nie zrobiliby czegoś takiego w XX wieku. Saul myślał, że Agag nie zrobiłby tego co zrobił za dni Mojżesza. Estera też nie myślała, że Haman byłby zdolny do zrobienia czegoś takiego.

Kościół rzymskokatolicki potępia tych, którzy mówią, że Kościołowi nie wolno używać przemocy. Istnieją fotografie, na których widać rzymskokatolickie zakonnice maszerujące z oficerami Gestapo w celu zabrania żydowskich dzieci, aby dokonać ich eksterminacji. Prosta, podstawowa zasada konstytucjonalna rzymskiego katolicyzmu jest zawsze ta sama. Rzym się nie zmienił. Agag się nie zmienił.

Wyjdźcie z niego, ludu mój

Pierwszym błędem ruchu charyzmatycznego była teologia eksperymentalna. Drugim błędem była niezdolność wypędzenia wrogów Bożych. Kiedy odnowa charyzmatyczna wystąpiła w kościele rzymskim, Duch Święty nawoływał, żeby lud Boży wyszedł z fałszywej religii.

„Biada, biada! Uciekajcie z Kraju Północy – mówi Pan, gdyż rozproszyłem was na cztery strony świata – mówi Pan. Biada! Chrońcie się na Syjonie, którzy jeszcze mieszkacie u córki babilońskiej” – Księga Zachariasza 2:10-11

„I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające, gdyż aż do nieba dosięgły grzechy jego i wspomniął Bóg na jego nieprawości” – Objawienie św. Jana 18:4-5

Ten tekst nie mówi, że **NIE** są oni ludem Bożym. **BĘDĄC** jednak Jego ludem i pozostając w kościele, który naucza, że będziesz gorzał w ogniu czyśćca za swoje grzechy, podczas, gdy Pismo Święte uczy, że krew Pana Jezusa oczyszcza nas od wszelkiego grzechu – **JEST GRZECHEM**.

Hebrajskie słowo na „oddawanie hołdu, czci” jest tym samym słowem, które oznaczają kłękać, „leżeć plackiem”, leżeć twarzą do ziemi. Jest to dokładnie to samo słowo. Modlitwa do zmarłych i kłęknięcie przed figurkami (czyli praktykowanie bałwochwalstwa) są grzechem. Modlitwa do zmarłych jest kontaktowaniem się z duchami. To jest grzech. Nie można praktykować rzymskiego katolicyzmu, żeby nie grzeszyć. Modlitwa do zmarłych jest grzechem.

Bałwochwalstwo – oddawanie hołdu, czci Maryi, całowanie figur – to jest grzech. Kościół rzymskokatolicki mordował prawdziwych chrześcijan i gdyby dać mu tylko szansę, to znowu czyniłby to samo. Babilon nie może być uleczoney.

„Leczyliśmy Babilon, ale nie dało się go uleczyć; zostawcie go! Chodźmy każdy do swojego kraju, gdyż jego sąd niebios sięga i wznosi się aż do obłoków!” – Księga Jeremiasza 51:9

Nie można praktykować rzymskiego katolicyzmu, żeby nie grzeszyć.

Wymyślanie doktryny

Drugim błędem Saula był fakt, że nie zwrócił się on do Słowa Bożego. Tora wyraźnie pokazywała w jaki sposób pozbyć się Amaleka. Saul jednak wymyślił swoją własną doktrynę i swoje własne zasady jej praktykowania. W rezultacie tego, Saul utracił swoje namaszczenie oraz powołanie.

Ruch charyzmatyczny uczynił dokładnie to samo. Nie zwrócili się oni do Słowa Bożego, lecz wymyślili swoją własną doktrynę, jak i zasady jej praktykowania. Trzydzieści lat temu, ruch charyzmatyczny zaczął pojawiać się w Stanach Zjednoczonych oraz w innych krajach świata. Odnowa charyzmatyczna miała doprowadzić do duchowego i moralnego odrodzenia na Wyspach Brytyjskich oraz połączyć katolików z protestantami. Mieli oni podbić ponownie kraj dla Jezusa. Odnowa charyzmatyczna miała doprowadzić do duchowego i moralnego przebudzenia w Stanach Zjednoczonych.

Czy widzimy dzisiaj mniej zbrodni, mniej rozwodów, mniej zbroczenia homoseksualnego, mniej narkomanii i pijaństwa, mniej rasizmu? Wprost przeciwnie, jest tego wszystkiego tylko coraz więcej!

Ruch charyzmatyczny nie był w stanie odnowić Kościoła, a tym bardziej odnowić kraju. Ten ruch nie doprowadził Kościoła do pokuty, a już tym bardziej narodu. Trzydzieści lat temu nie znaleźlibyśmy biskupów anglikańskich, którzy zaprzeczają narodzeniu Pana Jezusa z dziewicy Marii, lub nie zaprzeczaliby zmartwychwstaniu Pana Jezusa. Nie usłyszelibyśmy o bałwanach hinduskich czczonych w kościołach anglikańskich, ani o zadeklarowanych homoseksualistach głoszących z ambon kościoła metodystów.

Nie tylko społeczeństwo jest dzisiaj w dużo gorszej sytuacji, niż było ono trzydzieści lat temu przed tak zwaną „odnową charyzmatyczną”, ale również Kościół jest dzisiaj w o wiele gorszej kondycji.

Wszyscy jesteśmy kapłanami

Każdy chrześcijanin jest kapłanem. Wszyscy powinniśmy przynosić ofiarę czci i uwielbienia oraz składać swoje życie w ofierze, nie zaś kochać swoje życie na tym świecie.

„I powiedział do wszystkich: Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie” – Ewangelia św. Łukasza 9:23

Ja opuściłem swój krzyż wielokrotnie. Jestem tak wdzięczny Panu Bogu za Jezusa, który pomaga mi znowu podnieść mój krzyż i iść za Nim. Moja stara natura jak i moje ciało nie chce tego czynić, ale Pan jest wierny i pomaga mi każdego dnia.

Do tej pory siedmiu biskupów oraz setki księży opuściło kościół anglikański lub planują opuścić go z powodu ordynacji kobiet na kapłanów. Kiedy zaprzeczano cudownemu narodzeniu Pana Jezusa z dziewicy, nikt nie opuścił kościoła. Kiedy zaprzeczano, że Pan Jezus zmartwychwstał, nikt nie opuścił kościoła. Kiedy biskupi wkładali swoje ręce na homoseksualistów wyświęcając ich na kapłanów, nikt wtedy nie opuścił kościoła. Kiedy bałwany Hindusów czczone były w Katedrze Canterbury, nikt nie opuścił kościoła.

Tym ludziom nie zależy na Słowie Bożym lub Prawdzie Bożej. Oni nie dbają o Syna Bożego. Im chodzi tylko o ich religię.

Instynkt samozachowawczy

Dom Saula jest zawsze zdeterminowany do jednej rzeczy – samoobrony.

„Agaga, króla Amalekitów pojmał żywcem, natomiast wszystkich lud wybił mieczem. Lecz Saul i jego lud oszczędzili Agaga i to, co było najlepsze wśród owiec i bydła, najtłustsze okazy i jagnięta, i wszystkiego, co było wartościowe nie chcieli przeznaczyć na zniszczenie, zniszczyli natomiast dobytek lichy i marny. I doszło do Samuela słowo Pana tej treści: Żałuję, że Saula posadziłem na królestwie, gdyż odwrócił się ode mnie i słowa mojego nie wykonał. Samuela ogarnął gniew i wołał do Pana przez całą noc. Samuel wstał wcześniej rano, aby spotkać się z Saulem. Lecz doniesiono Samuelowi, że Saul poszedł do Karmelu i postawił tam sobie pomnik zwycięstwa, następnie zawrócił i pociągnął dalej do Gilgal” – 1 Księga Samuela 15:8-12

Saul postawił sobie samemu pomnik. Saulowie współczesnego Kościoła są również bardzo zajęci budowaniem pomników dla siebie samych.

„A gdy Samuel przybył do Saula, Saul rzekł do niego: Błogosławionys ty u Pana! Wypełniłem rozkaz Pański! Samuel zaś rzekł: A co to za beczenie owiec, które dochodzi do moich uszu, i ryk bydła, który słyszę?” – 1 Księga Samuela 15:13-14

Dom Saula myśli sobie, że to jest łaska Boża, że to się Bogu podoba, że to jest błogosławieństwo od Boga, aż przychodzi głos prawdziwego proroka, który mówi im prawdę.

„Saul odrzekł: Od Amalekitów je przyprowadzili, ponieważ lud oszczędził najlepsze sztuki z owiec i z bydła, aby je ofiarować Panu, Bogu twojemu; resztę jednak wybiliśmy do nogi” – 1 Księga Samuela 15:15

Niektórzy ludzie mówią tak: „W kościele rzymskokatolickim też można znaleźć jakieś dobre rzeczy, z których możemy się uczyć”. Lecz gdybyś wiedział, że coś jest w środku zgniłe, czy jadłbyś to?

„Rzekł tedy Samuel do Saula: Przestań! Oznajmię ci, co Pan powiedział do mnie tej nocy. A ten rzekł: Powiedz. Więc Samuel powiedział: Czy nie jest tak, że chociaż we własnych oczach wydałeś się sobie mały, zostałeś naczelnikiem plemion izraelskich i Pan namaścił cię na króla nad Izraelem?” – 1 Księga Samuela 15:16-17

Lud domagał się króla. Oni zawsze chcą mieć przywódcę w ciele zamiast ufać Bogu. „Daj nam przywódcę, daj nam króla”.

Kiedy ludzie domagają się przywódcy lub króla, to zawsze jest coś nie tak w ich relacji z Panem Jezusem. Ludzie nie chcą zrozumieć, że za ludzkim przewodnikiem mogą iść jedynie tak daleko, jak ów przewodnik idzie za Panem, i ani kroku dalej. Jeżeli taki przywódca nie ma relacji z Panem Bogiem, to wówczas i ty będziesz w tego samego rodzaju zamęcie i zwątpieniu jak i twój przywódca.

Co powiedział apostoł Paweł?

„Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa” – 1 List św. Pawła do Koryntian 11:1

Idźcie za mną, zgadzajcie się ze mną, ufajcie mi tylko do tego stopnia w jakim ja idę za Jezusem. Nic poza tym.

My mamy Króla; nie powinniśmy czynić innych ludzi naszym królem.

„Następnie kazał ci Pan wyruszyć w pole, mówiąc: Idź i wybij do nogi grzeszników, Amalekitów i walcz z nimi, aż ich wytracisz. Więc dlaczego nie usłuchałeś głosu Pana, lecz rzuciłeś się na łup i uczyniłeś zło przed Panem?” – 1 Księga Samuela 15:18-19

Pokazujemy nasze skarby królowi babilońskiemu. Kiedy posyłasz nowo nawróconych z powrotem do kościoła rzymskokatolickiego – jak to czyni Billy Graham – wówczas pokazujesz swoje skarby królowi babilońskiemu. Czytamy o tym w 2 Księdze Królewskiej 20:12-18. Kiedy tak czynimy, wówczas jest to już tylko kwestią czasu, kiedy król babiloński powróci i zabierze nasze skarby.

Doktryna rozdziela

„A Saul odrzekł Samuelowi: Przecież usłuchałem głosu Pana i wyruszyłem w pole, dokąd posłał mnie Pan, i przyprowadziłem Agaga, króla Amalekitów, a Amalekitów wybiłem do nogi!” – 1 Księga Samuela 15:20

Oni zawsze usprawiedliwiają swoje działanie. Nalegają, że są posłuszni Bogu, mówią, że naśladowają Pana. Lecz Słowo Boże mówi zupełnie coś innego! Oni mówią: „Tylko nie mów nam o doktrynie, doktryna jedynie dzieli!” Nowy Testament nawołuje dwa razy więcej do zachowywania prawdziwej doktryny, aniżeli słusznego zachowania. Dlaczego? Jeżeli nie znamy biblijnej doktryny, wówczas nie będziemy wiedzieć jakie powinno być nasze zachowanie. Pan Jezus powiedział wyraźnie, że doktryna będzie rozdzielać ludzi. Właśnie dokładnie taki jest cel doktryny!

Źli przywódcy oskarżają lud

„Ale lud pobrał z łupu w owcach i w bydle najprzedniejsze z obłożonego klątwą dobytku, aby je ofiarować Panu, Bogu twojemu w Gilgal” – 1 Księga Samuela 15:21

Źli przywódcy zawsze zwalają winę na lud. „To ludzie brali z tego łupu. My nie możemy ich utrzymać pod kontrolą”. Ci, którzy byli przywódcami, otrzymali zadanie do wykonania i to było ich odpowiedzialnością. Oni mieli być Bożym autorytetem w tej sytuacji.

„Samuel odpowiedział: Czy takie ma Pan upodobanie w całopaleniach i w rzeźnych ofiarach, co w posłuszeństwie dla głosu Pana? Oto: Posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara, a uważne słuchanie lepsze niż tłuszc barani. Gdyż nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem, jak czary, a krnąbrność, jak bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom. Ponieważ wzgardziłeś rozkazem Pana, więc i On wzgardził tobą i nie będziesz królem” – 1 Księga Samuela 15:22-23

„Samuel odrzekł: Czyż miłsze są Panu całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo od ofiary, uległość – od tłuszczy baranów. Bo opór jest jak grzech wróżbiarstwa, a krnąbrność jak złość bałwochwalstwa. Ponieważ wzgardziłeś nakazem Pana, odrzucił cię On jako króla” (tłumaczenie z Biblii Tysiąclecia)

Oni przyniosą ofiarę hołdu i czci, lecz nie będą chcieli być posłuszni Pismu Świętemu.

Zawróć ze mną

„I rzekł Saul do Samuela: Zgrzeszyłem, gdyż przekroczyłem rozkaz Pana i słowo twoje; lecz bałem się ludu, więc usłuchałem jego głosu. Teraz jednak odpuść mi mój grzech i zawróć ze mną, a oddam pokłon Panu. Samuel odrzekł Saulowi: Nie zawrócę z tobą, gdyż wzgardziłeś rozkazem Pana, i Pan wzgardził tobą, abys nie był królem nad Izraelem” – 1 Księga Samuela 15:24-26

Podstawy społeczności.

„Czy idzie dwóch razem, jeżeli się nie umówili?” – Księga Amosa 3:3

My mówimy o sprawach podstawowych, fundamentalnych jak zbawienie, autorytet Pisma Świętego, osoba Jezusa Chrystusa.

Biblia mówi, że jeżeli ludzie przepowiadają coś, co się nie wypełnia, trzymaj się od nich z daleka. Kiedy ludzie wybierają naukę Toronto/Brownsville, pomimo tego, że widzą sprzeczność pomiędzy tym, co mówi Biblia, a tym co mówią ci przywódcy, oraz tym co oni wyczyniają, wówczas powinniśmy się trzymać z daleka od tych ludzi. Ludzie, którzy nie chcą słuchać prawdy są w buncie i nieposłuszeństwie, a nieposłuszeństwo jest tym samym grzechem co czary. Te wyżej wymienione ruchy otwarcie zaprzeczają temu, czego wyraźnie naucza Słowo Boże.

Odrzucając Słowo Prawdy

Ludzie tacy jak: John Wimber, Paul Cain i Gerald Coates uczynili wiele przepowiedni, które się nigdy nie spełniły. Ich fałszywe przepowiednie opublikowano w gazetach i pokazano w świeckiej telewizji, co w rezultacie spowodowało jedynie cyniczne naśmiewanie się z chrześcijan, kiedy te przepowiednie się nie wypełniły.

Kiedy otwarcie zapytano Gerald'a Coates'a o te fałszywe przepowiednie, on odmówił wzięcia jakiegokolwiek odpowiedzialności za swoje działanie. Zarówno Rick Joyner jak i John Kilpatrick czynili wielkie przepowiednie, które się nie spełniły, a jednak ludzie nadal za nimi idą. To jest rebelia, to jest to samo czym jest grzech czarów.

Ludzie, którzy idą za Coates'em, Joyner'em, czy Kilpatrick'iem nie mogą zakwestionować tego, że ich przywódcy przepowiedzieli rzeczy, które się nie wydarzyły. Nie mają oni nic na swoje usprawiedliwienie, a Biblia mówi, abyśmy nie szli za tymi ludźmi. Lecz oni nie chcą być posłuszni Słowu Bożemu. Oni wolą rebelię, czary. Gdy raz odrzuca Słowo Pana, nie ma już miejsca dla Prawdy, nie możemy już mieć z nimi społeczności.

Nauczanie Biblii w ruchu charyzmatycznym jest tak płytkie, że większość z tych ludzi robi to raczej z powodu swojej ignorancji, niż z powodu otwartej rebelii. Lecz sprawa ma się zupełnie inaczej z ich przywódcami. Wszyscy oni powinni zostać wezwani do pokuty. Oni nie powinni mieć żadnych funkcji w służbie Bożej. To właśnie oni tak bardzo oszukali, zwodzili oraz sprowadzili wielu ludzi na manowce.

Wierny pasterz

„Wtedy Samuel rzekł do niego: Dziś odebrał ci Pan królowanie nad Izraelem i nada je innemu, lepszemu od ciebie. A doprawdy ten, który jest chwałą Izraela, nie kłamie i nie żałuje, bo nie jest człowiekiem, aby żałować” – 1 Księga Samuela 15:28-29

Pan Bóg nadal nie zmienił swojego zdania. Kiedy dom Saula idzie na manowce, Pan Bóg zaczyna budować dom Dawida. Pan Bóg rozpoczął nauczanie Dawida od czasu, gdy był on małym chłopcem. **Pan Bóg przygotowuje ludzi na coś nadzwyczajnego w czymś zupełnie zwyczajnym.**

Jak Dawid był w stanie zabić Goliata? Kiedy był jeszcze pastuszkciem, chodził za trzodą z procą w ręku zabijając wilki, które atakowały owieczki. Wierny *pasterz* (w języku hebrajskim jest to takie same słowo co *pastor*), otrzyma więcej odpowiedzialności od Pana Boga. Dla niektórych z tych ludzi, owce przedstawiają dzisiaj jedynie kamienne schody, po których wspinają się w swojej karierze.

Pierwszą lekcją jakiej nauczył się Dawid było to, że nie miał on zakładać na siebie zbroi Saula. Ci, którzy chcą należeć do domu Dawida muszą nauczyć się tej samej lekcji. Nie możesz założyć zbroi Saula, jest ona zbyt uciążliwa.

Słuchając Boga

„W tym czasie zebrali Filistyńczycy swoje wojska na wyprawę wojenną z Izraelem. I rzekł Akisz do Dawida: Wiesz zapewne, że musisz wyruszyć, ty i twoi wojownicy, ze mną w moim hufcu. A Dawid odpowiedział Akiszowi: Dobrze, sam się przekonasz, czego dokona twój sługa. Więc Akisz rzekł do Dawida: Dlatego mianuję cię moim stróżem przybocznym na cały czas. Samuel już umarł i cały lud izraelski odbył po nim żałobę, i pochowali go w Ramie, rodzinnym jego mieście. Saul zaś usunął z kraju wywołujących duchy i wróżbitów. Zebrali się tedy Filistyńczycy i wkroczywszy rozłożyli się obozem w Szunem. Także Saul zebrał wszystkich Izraelitów i rozłożył się obozem w Gilboa. A gdy Saul zobaczył obóz Filistyńczyków, złąkł się i serce jego bardzo się zatrwożyło. I pytał się Saul Pana, ale Pan nie dał mu odpowiedzi ani przez sny, ani przez święte losy, ani przez proroków. Wtedy rzekł Saul do swoich sług: Poszukajcie mi kobiety wywołującej duchy, a pójdę do niej i zapytam się jej. I odpowiedzieli mu jego słudzy: Jest oto kobieta wywołująca duchy w En-Dor” – 1 Księga Samuela 28:1-7

Słuchając czarownic

Saul przestał słyszeć od Pana. Dzisiaj, charyzmatyczni przywódcy naprawdę są zatrwożeni. Dlaczego John Wimber, Paul Cain i Gerald Coates przepowiadali fałszywie? Oni dużo gadają, ale są zatrwożeni. Oni znają dokładnie swoją własną historię. Oni wiedzą, że przez te ostatnie trzydzieści lat, rzeczy szły ze złego tylko na gorsze i z tego gorszego na jeszcze gorsze. Dlatego właśnie stosują oni jedną sztuczkę za drugą, jak na przykład tak zwane „przebudzenie śmiechu” (laughing revival), żeby tylko utrzymać lud w niewiedzy co tak naprawdę się dzieje. Ludzie ci przestali słyszeć głos Pana już dawno temu. Na przykład taki Benny Hinn powiedział, że jeździ na cmentarz Forest Lawn w Los Angeles w Kalifornii, ażeby mieć kontakt z umarłymi. Otrzymuje on swoje „namaszczenie” od martwych ciał Aimee Semple McPherson i Kathryn Kuhlman.

Kiedy przestaniesz słyszeć od Pana, wówczas zwrócisz się do czarownic. To się wydarzyło wówczas i to samo dzieje się i dzisiaj.

Dom Dawida

Ale dom Dawida staje się coraz silniejszy. Jak się to zaczyna? „Dawidowie” są pastuszkami.

„Kto jest wierny w najmniejszej sprawie i w wielkiej jest wierny” – Ewangelia św. Łukasza 16:10

Chrześcijanie, którzy już obecnie wiernie troszczą się o to, co Pan Bóg im powierzył – dobrzy mężowie, dobrzy ojcowie, dobrzy pastory, dobrzy liderzy grup domowych – są tym rodzajem ludzi, których Pan Bóg użyje do prowadzenia całych trzód. **Pan Bóg przygotowuje ludzi na coś nadzwyczajnego w czymś zupełnie zwyczajnym.** Ostatnią rzeczą, której spodziewałby się Goliat, był nastolatek ze śmiertelnym zagrożeniem w procy – jedyna rzecz, która mogła go powstrzymać.

Ludzie, których Pan Bóg wzbudza, są takimi ludźmi, których nigdy nie oczekiwaliby ani islam, ani New Age, ani rzymski katolicyzm, ani homoseksualiści, ani masoneria. Są to ludzie, których Pan Bóg już teraz przygotowuje od dłuższego czasu. Śmiertelne strzały z procy. I wówczas Bóg zacznie budować Swój dom. Jeden wzrasta w siłę, a drugi staje się coraz słabszy. Pan Bóg odbiera powołanie z domu Saula, który toczy się bezwładnie. Dom Saula utracił swoje namaszczenie, ale Pan Bóg pozostawia go do czasu, aż dom Dawida będzie gotowy.

Kiedy widzimy zwiedzenie dnia dzisiejszego, wówczas możemy być pewni trzech rzeczy:

- Pan Bóg wzbudzi prorocze głosy przeciwko tym fałszywym naukom, może nie będą chcieli usłuchać tego, ale na pewno usłyszą, tak samo jak było w przypadku Samuela,
- Pozostanie wierna resztką. Ta wierna resztką gotowa będzie słuchać Słowa Bożego i być posłuszna temu Słowu,
- Pan Bóg wybuduje nowy dom.

Wyrzutki Izraela

„I zgromadzili się wokół niego wszyscy ludzie uciśnieni i wszyscy zadłużeni oraz wszyscy rozgoryczeni, a on został ich przywódcą. Tak znalazło się przy nim około czterystu mężów” – 1 Księga Samuela 22:2

Wyrzutki Izraela zgromadziły się wokół Dawida. Nie spodziewam się, żeby pastory wielkich kościołów lub dyrektorzy wielkich organizacji chcieli przyłączyć się do domu Dawidowego. Tylko niewielu z nich przyłączy się do domu Dawida. W najlepszym przypadku będą oni Jonatanami.

Będą to ludzie tacy jak my – przegrani, wyrzutki, nieważni, niepopularni. Jesteśmy obecnie niczym, a czym byliśmy przedtem? Nie posiadamy niczego, co nie byłoby rezultatem zbawienia, które daje nam Pan Jezus.

Mocarni mężowie Dawida

„To są imiona rycerzy Dawidowych: Joszeb-Baszszebet, Tachmonita, najprzedniejszy z trzech; on to wywinął włócznię nad ośmiuset, których pobił za jednym zamachem. Za nim idzie Eleazar, syn Dodiego, wnuk Achochiego. Był to jeden z trzech rycerzy, którzy byli z Dawidem, gdy Iżono Filistyńczyków zebranych tam do bitwy. Gdy wtedy wojownicy izraelscy ustępowali, on stanął i bił Filistyńczyków, aż mu zdrętwiała ręka i przywarła do miecza, a Pan dał w tym dniu wielkie zwycięstwo. Wtedy wojsko zawróciło za jego przykładem, lecz już tylko po to, aby złupić poległych. Za nim idzie Szamma, syn Agea, Hararejczyk. Pewnego razu Filistyńczycy ścignęli do Chaja, gdzie była działka pola obsiana soczewicą. Gdy wojsko pierzchnęło przed Filistyńczykami, on stanął w środku działki, odbił im ją i pobił Filistyńczyków, a Pan dał wielkie zwycięstwo” – 2 Księga Samuela 23:8-12

„Wtedy to ci trzej rycerze przebili się przez obóz filistyński, naczepali wody ze studni betlejemskiej, która jest przy bramie, i przynieśli ją Dawidowi” – 2 Księga Samuela 23:16

Tak zwani wielcy mężowie Izraela dnia dzisiejszego, wielcy przywódcy chrześcijańscy, uciekają przed homoseksualistami, przed New Age, uciekają przed kościołem rzymskokatolickim; uciekają przed czymkolwiek. Nie mają po prostu potrzebnej odwagi do walki.

Pan Bóg wyniesie małych chłopców z procami. Pan Bóg przygotowuje waleczny naród. Kim są ci mocarni mężowie Dawida? Kim są ci dowódcy? Są to ci sami ludzie, którzy wymienieni są w 1 Księdze Samuela 22:2 – ci, którzy byli w ucisku, którzy byli zadłużeni, którzy byli rozgoryczeni, którzy byli niczym i nikiem. Pan Bóg bierze przegranego i czyni z niego zwycięzcę. Bierze On tych, którzy są niczym w oczach tego świata i czyni z nich dowódców.

Gdzie Pan to uczynił? Gdzie nauczył ich jak stać się wielkimi mężami? Gdzie oni nauczyli się jak stać się generałami?

Na pustyni

„Dawid spostrzegł się, że Saul wyruszył, aby czyhać na jego życie. Dawid przebywał na pustyni Zif w Chorsza” – 1 Księga Samuela 23:15 (tłumaczenie z Biblii Tysiąclecia)

W Biblii występują dwa rodzaje prób: w dolinie i na pustyni. W dolinie przechodzi się przez krótkotrwałą próbę, lecz na pustyni przechodzi się przez serię długich prób tak, jak przechodzili je Żydzi wędrujący po pustyni przez czterdzieści lat. Pustynia z natury jest miejscem śmierci. Właśnie dlatego drugie pokolenie weszło do ziemi obiecanej. Pierwsze pokolenie wymarło na pustyni. Jedynie nowe stworzenie mogło wejść do nieba i do ziemi obiecanej, a nie stare stworzenie. Pan Bóg używa pustyni, żeby zniszczyć to co cielesne, żeby wypalić stare stworzenie.

Była to długa wojna, Dawid wzrastał w siłę, a Saul stawał się coraz słabszy. Pan Bóg jednak nie usunął domu Saula zupełnie, aż do czasu, kiedy Dawid był już gotów. Ci, którzy mają stać się wielkimi mężami Izraela, których Pan Bóg użyje do odbudowy Ciała Chrystusowego w naszym kraju, już obecnie przechodzą przez długą podróż na pustyni.

Pomazaniec Pański?

„A Pan nagradza każdego za jego sprawiedliwość i wierność; wydał cię bowiem Pan dzisiaj w moją rękę, ale ja nie chciałem podnieść mojej ręki na pomazańca Pańskiego” – 1 Księga Samuela 26:23

Co z tego, że Benny Hinn utrzymuje kontakt ze zmarłymi?! „Nie podnoś ręki na pomazańca Bożego!” Co z tego, że Oral Roberts powiedział, że Pan Bóg go zabije, jeżeli nie zbierze on siedem czy osiem milionów dolarów?! „Nie podnoś ręki na pomazańca Bożego!” Dawid nie tknął Saula, ponieważ był on pomazańcem Bożym, ale czy Pan Bóg kiedykolwiek zabronił Samuelowi lub Dawidowi mówić prawdę o tym jakim był Saul? Werset ten nie ma absolutnie nic wspólnego z tym o czym oni mówią.

„Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście” – Dzieje Apostolskie 2:36

Chrystus w języku greckim oznacza *Christos*; w języku hebrajskim znaczy *HaMaszjach* i w obu tych językach znaczy dosłownie *pomazany, namaszczony*. **JEDEN** jest tylko Ten, Który w Piśmie Świętym jest *namaszczony* i jest nim Pan Jezus.

Prorocy, kapłani i królowie – symbole Chrystusa

„O, jak dobrze i miło, gdy bracia w zgodzie mieszkają! Jest to jak cenny olejek na głowie, który spływa na brodę, na brodę Aarona, sięgającą brzegu jego szaty” – Psalm 133:1-2

Aaron – najwyższy kapłan – w Starym Testamencie był typem Jezusa. On był namaszczony – olejek został wylany na jego głowę, później olejek spływał w dół na całe ciało.

„Bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem” – List św. Pawła do Efezjan 5:23

My jesteśmy Ciałem Chrystusowym. Żeby być „namaszczonym”, musimy być przyłączeni do Ciała i znajdować się poniżej Głowy. Pan Jezus jest tym, który jest *namaszczony*. My nie mamy namaszczenia, oprócz tego, które spływa na nas ze Zwierzchnictwa Chrystusa, jako na członków Jego Ciała. Ludzie, którzy ogłaszają siebie samych jako „namaszczonych” nie są przyłączeni do ciała, oraz nie są pod Zwierzchnictwem Chrystusa.

Zanim Chrystus został namaszczony w moc, władzę i zwycięstwo, najpierw namaszczony został na pogrzeb. Zanim ktokolwiek namaszczony zostaje do służby Bożej, **NAJPIERW** musi być namaszczony na pogrzeb. Paweł powiedział, że dowodem jego namaszczenia nie był fakt, że dokonał on cudów i znaków, czy tego, że zakładał kościoły, lub tego, że napisał połowę Nowego Testamentu, ale ...

„... ja stygmaty Jezusowe noszę na ciele moim” – List św. Pawła do Galacjan 6:17

„Zawsze śmierć Jezusa na ciele swoim noszący, aby i życie Jezusa na ciele naszym się ujawniło” – 2 List św. Pawła do Koryntian 4:10

Ponieważ namaszczony on został na pogrzeb, dlatego Bóg mógł również namaścić Pawła do usługiwania w mocy.

Demoniczne zwiędzenie

„Wtedy wziął Samuel róg z olejem i namaścił go w gronie jego braci; i od tego dnia Duch Pański spoczął na Dawidzie i pozostał na nim nadal, Samuel zaś powstał i poszedł do Ramy. A gdy od Saula odstąpił Duch Pański, zaczął go trapić duch zły, też od Pana” – 1 Księga Samuela 16:13-14

W najlepszym przypadku, znaczna część tego zjawiska super charyzmaty – którą dzisiaj można zaobserwować – jest duszerna. Część z tego jest również demoniczna, zła.

Uzdrowienia, które jak niektórzy twierdzą dokonane były przez Maryję, nie są od Boga, który nie oddaje Swojej chwały nikomu innemu. Nie ma wątpliwości, że Saul poddał się demonicznemu oszustwu i jestem pewny, że tak samo dzieje się i dzisiaj.

Zazdrość, nienawiść, morderstwo

„Dawidowi udawało się wszystko, co przedsięwziął, gdyż Pan był z nim. Gdy zaś Saul widział, że tamten ma tak wielkie powodzenie, zdjął go lęk przed nim” – 1 Księga Samuela 18:14-15

Nadchodzi czas, kiedy dom Dawida zacznie wychodzić z pustyni, a dom Saula zacznie zazdrościć. Zaczną wami pogardzać, zaczną was nienawidzić i będą chcieli was zabić. Kiedy ten czas nadejdzie, wówczas będziecie mieli do czynienia z czymś otwarcie diabelskim, ze złym duchem.

Pamiętajcie, że dom Saula obchodzi tylko jedno, a mianowicie samoobrona i przetrwanie.

„Dawid zapytał Pana: Czy mam ruszyć na Filistyńczyków? Czy wydasz ich w moje ręce? A Pan odpowiedział Dawidowi: Ruszaj, gdyż na pewno wydam Filistyńczyków w twoje ręce” – 2 Księga Samuela 5:19

Nadejdzie czas, kiedy dom Dawida uczyni rzeczy, których charyzmatycy i zielonoświątkowcy nie mogą. Nie mogą atakować New Age, ekumenizmu, homoseksualizmu czy islamu; oni nie posiadają odwagi. Dbają tylko o zachowanie własnych stanowisk, swoich małych imperiów, gdy dom Dawida jest budowany to pojawią się ludzie, którzy będą wiedzieli jak powalić ośmiuset. Oni będą wiedzieli jak powstać przeciwko New Age, homoseksualizmowi, Rzymowi, islamowi i Pan da im zwycięstwo.

Miejsce społeczności

„Potem zeszyły się wszystkie plemiona izraelskie u Dawida w Hebronie [miejsce społeczności] i rzekły: Otośmy kość twoja i ciało twoje. Już dawniej, gdy jeszcze Saul był królem nad nami, ty wyprowadzałeś i przyprowadzałeś Izraela, i Pan rzekł do ciebie: Ty będziesz pasł mój lud, Izraela, i ty będziesz wodzem nad Izraelem. Zeszli tedy wszyscy starsi Izraela u króla w Hebronie i król Dawid zawarł z nimi przymierze w Hebronie przed Panem, po czym namaścili Dawida na króla nad Izraelem” – 2 Księga Samuela 5:1-3

Nadchodzi czas, że ludzie ci będą ściągać jako uchodźcy do nowego domu. Będą oni przychodzić na miejsce społeczności, ponieważ dom Saula będzie zniszczony. Ci, którzy pozostali wiernymi, przyłączą się do nowego domu, gdy ten czas nadejdzie.

Jonatani

Z jednym i tragicznym wyjątkiem. Będzie to jedna z najtrudniejszych rzeczy, która wydarzy się już w nadchodzących latach. Będą to Jonatani.

„Filistyńczycy dopędzili Saula i jego synów i zabili Jonatana i Abinadaba, i Malkiszue, synów Saula” – 1 Księga Samuela 31:2

„Wtedy Dawid chwycił swoje szaty i rozdarł je, również wszyscy mężowie, którzy z nim byli. I zanucili pieśń żałobną, i płakali, i pościli aż do wieczora na znak żałoby po Saulu i po Jonatanie, jego synu, i po ludzie Pana, i po domu izraelskim, że padli od miecza” – 2 Księga Samuela 1:11-12

To będzie właśnie ów najtrudniejszy aspekt – Jonatani. Jonatan wiedział, że Dawid miał rację. On wiedział, że Dawid był powołany przez Pana. Wiedział, że on był niewinny i prawy. Jonatan wiedział również, że dom jego ojca zboczył z drogi. Wiedział, że jego ojciec był skorumpowany. Wiedział, że kraj był najeżdżany przez wroga i że wszystko upadało z powodu jego ojca. Lecz Jonatan nie potrafił zerwać więzów ze swoim ojcem.

Są ludzie, którzy i dzisiaj wiedzą, że źle się rzeczy mają, lecz nie potrafią odejść. Ludzie, którzy przyłączyli się do Saula, a nie potrafią go opuścić, umrą na Górze Gilboa. To będzie najtrudniejszą rzeczą do przeżycia. Są tacy ludzie, których znacie i kochacie, którzy mają dosyć tego zła, które widzą; którzy widzą cały ten fałsz oraz na czym on polega. Jednak nie posiadają odwagi w kwestii swoich przekonań.

Do którego domu przyłączysz się ty?

Do którego domu chcesz się przyłączyć? Będziesz należał albo do domu Saula, albo do domu Dawida.

- Będziesz musiał pójść na pustynię, gdzie Pan Bóg jest w trakcie budowy tego domu,
- Musisz się spodziewać, że dom Saula będzie cię nienawidził oraz prześladował. Musisz zrozumieć, że nie możesz nosić zbroi Saula,
- Musisz zrozumieć, że ci ludzie są nadal naszymi braćmi, na lepsze czy na gorsze,
- Nie podnoś ręki na pomazańca Pańskiego. Możesz oznajmić prawdę o nich, lecz jedynie Pan Bóg może ich usunąć.

Musimy znieść ból i cierpienie, które Dawid doświadczył z powodu Jonatana. Nadchodzi czas, kiedy dom Saula upadnie. Jak długo jeszcze może przetrwać? Przeskakuje on z jednej sztuczki na drugą, z jednego trendu do drugiego, z jednego zamieszania do drugiego.

Dom Dawida się ostoi. Będzie on stał na Hebronie, miejscu społeczności, a wówczas inni się przyłączą do niego. Kiedy ten dzień już nadejdzie, wtedy Pan da wielkie zwycięstwo nad Filistynami, Amalekitami, Kananejczykami, islamem, New Age, masonerią, rzymskim katolicyzmem i lobby homoseksualistów.

Dom Dawida, czy dom Saula? Jest mnóstwo miejsca w obydwu tych domach. Wybór należy do ciebie.

Jeżeli chcesz przyłączyć się do domu Dawida, teraz masz możliwość.

Niech was Bóg błogosławi!

+ † +

Moriel Ministries
God is my Teacher

